

ΕΙΔΗΣΕΙΣ

Ἐν τῇ English historical Review (Ἀπριλίου 1924 σ. 296—297) ἐδημοσιεύθη κριτικὴ τοῦ γνωστοῦ ἱστορικοῦ Οὐίλλιαμ Μίλλερ περὶ τῶν πρὸ τίνος ἐκδοθέντων πρώτου καὶ δευτέρου τόμου τῶν Παλαιολογειῶν καὶ Πελοποννησιακῶν τοῦ Σπουρίδωνος Π. Λάμπρου. Ὁ Μίλλερ ἐν τῇ κριτικῇ ταύτῃ μεταξὺ ἄλλων παρατηρεῖ: «Ὅταν ἀπέθανεν ὁ ἀειμνήστος καθηγητὴς Λάμπρος κατέλιπεν ἀτελεῖς τὸ ἱστορικὸν αὐτοῦ ἔργον περὶ τῶν τελευταίων δεσποτῶν τοῦ Μορέως διὰ τὸ ὅποιον ἐπὶ τεσσαράκοντα ἔτη εἶχε συλλέξῃ ὀλίγον εἰς ἐβδομήκοντα δύο διδασκαλίας (περιλαμβανομένων τῶν τοῦ Lincoln Collège, Ὁξφόρδης καὶ Boldeian) δέκα ὀκτὼ διαφόρων χωρῶν. Ἡ ἐπιτροπὴ τῆς ἐκδόσεως τῶν καταλοίπων τοῦ ἐδημοσίωσεν τελευταίως δύο ὡραίους τόμους τοῦ ἔργου τοῦτου περιέχοντες τὸν γενικὸν πρόλογον τοῦ ὅλου ἔργου καὶ ἀνὰ ἕνα πρόλογον ἐκάστου τόμου γραφέντας ὑπὸ τοῦ συγγραφέως καὶ τρεῖς προσθήκας προσεβίβασεν ὑπὸ τοῦ ἐκδόσαντος τὸ ἔργον, τοῦ γνωστοῦ μοθητοῦ τοῦ συγγραφέως I. K. Βογιατζίδου» καὶ «τὸ ἔργον οὗτινος οἱ τόμοι οὗτοι εἶνε ἢ πρῶτη ἐμπέρισις εἶναι ὑφ' ἧς εἰς ἐπιφύκει παραγωγὴ μαθητοῦ ἀξία τῆς μνήμης τοῦ διδασκάλου».

Ἀξία προσοχῆς εἶναι ἡ ἀκόλουθος παρατήρησις τοῦ Μίλλερ «Οὗτοι (ἡ βασιλεῖς τῆς Τραπεζοῦντος) ἔν δὲ δύνανται ἐν τοῦτοις γὰ ἦσαν ὁ Δαδ.δ καὶ ὁ ἀνεφίδος ἀποδοῦ Ἀλεξ.ος, ὡς σονεπέρανεν ὁ Λάμπρος, διότι τὸ κείμενον χαρακτηρίζει τοῦτους ὡς πατέρα καὶ υἱόν, χαρακτηρισμόν, ὅστις θὰ ἤρμοζεν εἰς τὸν Ἀλέξιον τὸν Δ' καὶ ἕνα τῶν υἱῶν τοῦ, τὸν Ἰωάννην ἢ τὸν Ἀλέξανδρον, τὸν ὅποιον, ὡς γνωστοῦν, ἐγκατέστησεν εἰς τὸν θρόνον συγχρόνως μεθ' αὐτοῦ καὶ ὡς διάδοχόν τοῦ». Ὁ Λάμπρος δηλαδὴ στηριζόμενος ἐπὶ τῆς ἐν τῷ πρώτῳ τόμῳ τῶν Παλαιολογειῶν καὶ Πελοποννησιακῶν ἐκδοθείσης ἐπιστολῆς τῆς φερομένης ἐπιγραφῆς «τοῖς βασιλεῦσι τῆς Τραπεζοῦντος» (ἐν. ἐν. σελ. 206) εἶκαθεν ὅτι οἱ βασιλεῖς τῆς Τραπεζοῦντος πρὸς οὓς ἡ ἐπιστολὴ εἶνε οἱ κατὰ τῆς οὐρανοῦ συμβασιλεύοντες Ἀλέξιος ὁ ἀνήλικος υἱὸς τοῦ Ἰωάννου καὶ Δαδιδ.δ υἱὸς οὗτοῦ καὶ κηδεμῶν ὁ καὶ πράγματι ἀνάστων» (ἐν. ἐν. σ. μστ'), ἐν τῇ ὁ Μίλλερ φρονεῖ ὅτι οἱ βασιλεῖς τῆς Τραπεζοῦντος πρὸς οὓς ἡ ἐπιστολὴ εἶνε ὁ Ἀλέξιος ὁ Δ' καὶ εἰς τῶν υἱῶν τοῦ καὶ δὴ ὁ Ἀλέξινδρος. Ἡ γνώμη αὕτη τοῦ Μίλλερ ὡς στηριζομένη ἐπὶ τοῦ κειμένου «Μῆλα ἐγχώρια καὶ μῆλα περσικὰ τὰ μὲν ἂν προσήτοι τῷ πρώτῳ καὶ

μεγάλῃ βασιλεί, τῷ θείῳ πατρί, τὰ δὲ τῷ παντὶ ἀρίστῳ καὶ λαμπρῷ υἱῷ καὶ σομβρασιλαίῳ πρέπει νὰ γείνη ἀποδεκτὴ.

— Ἐν τῇ Byzantinischezeit (τόμ. XXV τεύχ. 1)2) ὑπὸ τὴν ἐπιγραφὴν Album der byzantinischen Kaiserῶ ἐδημοσιεύθησαν αἱ ἀποφάσεις καὶ ἡ ἐκκλησιᾶ τῆς ἐπιτροπῆς τῆς ἐκδόσεως τῶν καταλοίπων Σπουδῶν Ἀλάκρου, αἱ ἀφορῶσι τὸ λεύκωμα τῶν βυζαντινῶν αὐτοκρατόρων, τὸ πολύτιμον τοῦτο ἔργον τοῦ ἀειμνήστου ἀνδρός, ἡ ἐκδοσις τοῦ ὁποῖου ἀναμφιβόλως θὰ παράσχῃ ἀνεκτιμήτους ὑπηρεσίας εἰς τοὺς περὶ τὴν βυζαντινὴν ἱστορίαν, τέχνην καὶ ἐνδοματολογίαν ἀσχολουμένους.

— Ἐξεδόθη ἡ ἐπιτηρὶς τῆς ἐταιρείας τῶν βυζαντινῶν σπουδῶν (τόμ. Α' 1924 σ. 283) περιέχουσα τὰς ἀκολούθους διατριβάς: Κουκουλέ Φ. Λογογραφικαὶ εἰδήσεις παρὰ τῷ Θεσσαλονίκῃς Εὐσταθίῳ. — Ἀμάντου Κ. Παρατηρήσεις τινὲς εἰς τὴν μεσαιωνικὴν γεωγραφίαν. Στεφανίδου Β. Οἱ πάπαι Κελεστινὸς ὁ Α' καὶ Λέων ὁ Α' ἐν ταῖς σχέσεσιν αὐτῶν πρὸς τοὺς βυζαντινοὺς αὐτοκράτορας καὶ τὸς ὑπ' αὐτῶν συγκαλούμενας οἰκουμενικὰς συνόδους. — Δυοβουνιάτου Κ. Κρίσις περὶ τῶν συγγραμμάτων Μακαρίου τοῦ Αἰγυπτίου. — Αναγνωστοπούλου Γ. Εἰσαγωγή εἰς τὴν νεοελληνικὴν διαλεκτολογίαν. Περὶ τῆς ἀρχῆς τῶν νέων ἐλληνικῶν διαλέκτων. — Σωτηρίου Γ. Ἡ ἐν Σαλαμίनि μονὴ τῆς Φινερωμένης. — Βογιατζίδου Γ. Τὸ χρονικὸν τῶν Μετεώρων. Ἱστορικὴ ἀνάλυσις καὶ ἐρμηνεία. — Παπαδοπούλου Α. Τὰ θεανδρικά μυστήρια καὶ ἡ θεανδρική πανδесία παρὰ τῷ Σιμοκάτῃ. Συγγοπούλου Μ. Βυζαντινὴ παρῆκτασις μηνός. — Στεφανίδου Μ. Τὸ ἀκουστικὸν μυστήριον τοῦ βυζαντινοῦ. — Χατζιδάκι Γ. Ἡ πρώτη ἀνάγέννησις τῶν ἐλληνικῶν γραμμάτων. — Νομικοῦ Χ. Τὸ πρῶτον τζαμί τῆς Κωνσταντινουπόλεως. — Γιαννοπούλου Ν. Αἱ περὶ τὴν Δημητριάδα βυζαντιναὶ μοναί. — Ἀνάγλοφον τῆς Θεοτόκου Ὁξίας Ἐπισκέψεως ἐν τῷ ναῷ τῆς Παναγίας ἐν Μακρινίτῃ. — Παντελίδου Χ. Ἐύλιον ἀντιμῆσιον. Συμπλήρωσις τοῦ καταλόγου τῶν ἡγουμένων τῆς μονῆς Κύκκου. — Πεξοπούλου Ε. Σύμβολα κριτικὰ καὶ γραμματικὰ. — Φουρλῆκη Π. Ἡ Πρέβεζα, θέσις κτίσις, ὄνομα. — Σιγάλα Α. Ἡ διασκευὴ τῶν ὑπὸ τοῦ Χρυσίππου παραδεδομένων θαυμάτων τοῦ ἁγίου Θεοδώρου.

Ἀναμφιβόλως ἡ ἐπιτηρὶς αὐτῆς τιμᾷ τὴν ἐταιρείαν τῶν βυζαντινῶν σπουδῶν, τὴν ἀπὸ τῆς ἰδρύσεώς της ἀόκνως ἐργαζομένην πρὸς διαδοχὴν καὶ προαγωγὴν τῶν βυζαντινῶν σπουδῶν περὶ ἡμῶν καὶ καθόλου.